The Canadian Loan and Mercantile Co., Ltd.

Vancouver, B. C.

Уділи в "Канадийській позичковій і Торговельній Компанії" запевнюють вам добре і безпечне приміщене для ваших грошей з великим поворотом в образі дівіденту готівкою і зросту вартости вложеного Вами капіталу.

Ми будуємо доми і випозичаємо гроші, що забезпечує уділовцям великий дохід і найліпша гваранція для вложеного капіталу.

Подібні компанії, що працювали в подібнім напрямку зробили величезний успіх. Примітом "The Los Angeles Investment Company, Limited," котра заплатила 32% дівіденду своїм уділовцям в 1912 р. і її 1 дол. уділ тепер продаєть ся за 4 дол. 25 ц. Так само "The Los Angeles Home Builders Limited," котрі платять 19% дівіденду і їхній однодоляровий уділ продаєть ся тепер за 3 дол. 15 ц.

КАНАДИЙСЬКА ПОЗИЧКОВА І ТОРГОВЕЛЬНА КОМПАНІЯ

має добре поле і велику можливість, як ті другі компанії, тут у Ванкувері. Перший рік ми заплатили нашим уділовцям дівіденду 8%, а сего року має прийти геть більше, і наші уділи дуже піднеслись у вартости. Нині ви ще можете купити його за $1, але по року не надійтесь дістати таньше як $1.50.

Ми будуємо доми! Хочете мати власний дім?

Колі так, то ставайте нашим уділовцем і ми в будусалмовів,побудуємо Вам дім за малими місячними оплатами. Не бракне „будете мати власне притуловиско, виплачуючи гірських баранами гроші, які Ви тепер видаєте на рент. І в

У Б. К. чудово Зам буде наростати дохід на Ваших уділ бджільництво. В лісах уже будуватись, то Ваші уділи будуть дерев водить ся багато дикові гроші.

роїв, котрих тутешні мешканці ловлять і роблять свійськими.

КУПИЙ ЗА $1.

коли.

Рупор...

брами д... і 18 місяців, або ...місячно.

пою сего...

родни пра...

вінцій Сходуно.

доміаки в сій...

диво прозваний "...ї".

...ена на уділ... у доходах

Компанійні зем... нагоди

Населена в Б. К. її полуднева частина: Нелсон дістрикт, долина Фрейзер-ріки і полуднева частина Ванкувер-острова.

Мешканців у сім краю буде около 350 тисяч Але майже дві третини осіли у трох великих тутешніх містах: Ванкувері, Вікторії і Вест-Минстрі, а решта краю лежить пусткою і чекає на нових поселенців.

Дотепер заселене Британської Колюмбії йшло пиняво, бо небуло колій в глиб краю. Тепер же саме центро Б. К. перетяли дві зелізниці: Г. Т. П.

В Бр. Колюмбії набути землю можна, або купуючи її у компанії та уряду, або беручи гомстеди.

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASSOCIATION, LIMITED

Vancouver, B. C.

Русини! купуйте землю в теплій і богатій Британській Колюмбії.

Ми маємо ріжного рода землі, починаючи від готових оброблених фарміа і кінчаючи лісовою землею з деревом добрим для будови і всілякого виробу. Ціни теж ріжні: від 40 дол. до 1.000 дол. за акер.

Наші землі суть в долинах: Фрейзер-рівор, Лилует, Чилкатон, на Фрейзер-лейк, на Оканаган-лейк, у Велла Кула і коло Гейзельтон.

Наша спеціяльність осажувати поселенців кольоніями. Ми маємо німецькі, шведські і англійські кольонії, і для Русинів ми маємо тисячі акрів першої класи землі. Хто в нас купує землю, тому ми помагаємо, як потребуе, будуватись, набути машинерію і худобу.

Відомо на цілу Канаду, що в долині ріки Фрейзер-рівер суть найращі і найбогатіщі землі в сьвіті. Уже 70 миль на схід від Ванкуверу акор тої земли коштує $1.000, але ми маємо для вас

НАГОДУ І В ДОЛИНІ ФРЕЙЗЕЗЕР-РІВЕРУ:

(1.) Готова фарма, 160 акрів, добра земля, частина обфенцована, недалеко від колії і малого міста. 35 акрів управлених, 6 акрів вичищені, 1½ під садом і лісом, дім на 8 кімнат, добрі будинки. Ціна $135 за акор, $10.000 готівки, решта на 5 літ на виплат з 7%.

(2.) 50 акрів доброго грунту, частина обфенцована, близько стації і місточка. 2 акра оброблених, 6 акрів очищених, решта добрий ліс. Дім на 3 кімнати. Ціна 105 дол. акер. 1.500 дол. готівкою, а решти на 5 літ на сплату.

(3.) 70 акрів близько стації і місточка. 20 акрів оброблених, з чого 1½ під овочевим садом, а 18 акрів дренованої долини, 20 акрів вичищено, решта добрий ліс. Дім на 9 кімнат і багато будинків, але в запепаді. Ціна 130 дол. за акор, 2.000 дол. готівки, а решта на 6 літ на сплату 7%.

(4.) 40 акрів, 1 година їзди від Ню-Вестминстра. Старий ліс, добрий грунт. 70 дол. за акер. 7.000 дол. готівки. 5.000 дол. по 9 місяцях, і перебрати довг $16.000.

(5.) 10 акрів, старший ліс, при губеманській дорозі, коло стації і місточка, добрий грунт. Ціна 700 дол. 250 готівки, решту 150 дол. кожді 9 місяців.

(6.) 30. акрів 3 милі від міста і стації, 6 акрів управлених, 40 плідних дерев, 24 акрів явору і червоної сосни, малий дім на 3 кімнати, курники, потічок з доброю водою. Ціна 120 дол. за акор, $700 готівки, решта на 3 рока.

Окрім сего маємо тисячі акрів таньшої і дорожшої землі. Пишіть до нас, а будете задоволені.

Хтож має ма... худобу, ове... хай іде на гомстед, а ... памятає, що та земля в ...

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASS'N, LTD.
Vancouver, B. C.

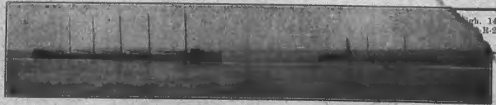

Транспорт фрмерських продуктів на всесвітнім ринок.

...gh. 140. ...R-2. D. Stewart 1022 Bank St. Victoria, B. C.

...EWART

..., і т. д. ... заграничний ...ір і мафиур.

Room 12, 208 Hastings Street East - Vancouver ...couver, B. C. ...ctoria, B. C. ...часу.

КАДИЛО

The Canadian-Ruthenian Humoristic Gazette

Рік II. Ч. 12 1-го Марця. VANCOUVER, B. C., MARCH 1, 1914 NO. 12. VOL. II.

СЛОВО НА ШЕВЧЕНКІВСКИЙ ЮВІЛЕЙ.

В Галичині і на Україні, в Канаді, Америці і Бразилії готують ся український нарід відсьвятковувати "столітні іменини," батька Тараса; щоб не лишитись позаду від людей роздмухаємо і ми своє "Кадило," та покадимо по під ніс декотрим непрошеним гостям на сих "іменинах" тай усій нашій великій нації, щоб вона собі пригадала, яка вона велика та як за нею мало чути. Допоможиж, Господе!

Насамперед, якої холєри пхають ся на сей ювілей "Канадийський Русин"? Чи не в подяку Шевченкови, що той так файно "посолив" римску папу, попів та ксьондзів? За то що з погордою відкинув їх релігійну шахрайку та не согірше духобора або баптиста вносить в ради грекокатоликів понятя про бога невідповідне інтересам попівства. Тепер можна сподіватись, що і о. Проколупного зроблять наші уніяти колись своїм сьвятим!

Замість сего, щоб кождім числі "К. Р." нагадувати нам про ювилей Шевченка, радимо др. Сушкови нагадати собі хоч "Івана Гуса", або хоч отсе:

Як та галіч поле криють
Ляхи, уніяти (грекокатолики)
Налітають —: нема кому
Порадоньки дати. . .

Думаємо, що тепер бачете, що не туди заїхали! повертайте назад, обідеть ся і без вас!

Галицька "інтелігенція" віддала до реперації свої сурдути і закупила нові білі рукавички, щоб в "повній параді" явитись на сю урочистість і на ній ще раз збрехати собі і людям у очі, що вона стремить до здвигнения Самостійної України без хлопа і пана. "Великих слів велика сила тай більш нічого," як каже Шевченко.

Підлі гандлярі, що гандлюють руським народом, спродуючи його то галицьким дідичам, то Габсбургам, будуть повторяти на "іменинах" Шевченка:

"Обнiміте, брати мої,
Найменьшого брата."

Чи від тих обіймів не тріщать кости у галицького мужика!

Але ще цікавіще буде в Київі. Київська міська рада готуєть ся відслонювати памятник Шевченкови. Люде, котрих Шевченко обходе, як пса пята, "подь влиянієм времени" будуть клопотати собі голови коло памятники "мужицкого поета." А кілько вони будуть мати страху, щоб який "щирий украйнофіл!" не спітнув ся та не лишнув чого "лишнього" у сьвяточній промові.

Ну та там їм поліція "поможе," нам нема чого сим сушити собі голови.

Колиб хто з тих "Казених" бесідників, цитуючи на тій урочистости вірші Кобзаря та прочитав їм хоч се:

Аж зареве та загуде
Козак безверхий упаде,
Рострощить трон, порве порфиру,
Роздавить вашого кумира
Людскіэ шашелі! Няньки,
Дядьки отечества чужого!
Не стане идола сьвятого,
І вас не стане! . . .
Най би ці самі їм пригадали
1905 рік та те, що
". . . Настане великий час
Небесної кари!"

Але прийдуть на той ювілей і український пролєтар і український мужик. Зберуть ся "січі" і "соколи", зберуть ся соціялдемократичні відділи, зберуть ся і ветерани революції 1905 року. Зберет ся та Україна, за котру Шевченко житє положив до котрої він звертаєть ся у своїм заповіті:

Уставайте, прокидайтесь,
Кайдани порвіте
І вражою злою кровю
Волю окропіте!

І має та Молода Україна, ті онуки поета-кріпака сказати собі отверто, що вони не поступають по заповіту свого Генія, що в кождого з них на руках бряцать кайдани і що

........роскувать
Козак сестри своїй не хоче,
Сам не соромить ся конать
В ярмі у пана! . . .

Коли хочемо бути вартими Шевченка, то маємо здійснити його ідею вижво ленн. Діло революції 1905 року має бути докінчене! Хай сей ювілей воскресить в наших грудях дух батьків наших і най веде він нас на розвалене царського і цісарського тронів, а на відроджене робочої України свобідної від усіх пявок чужих і рідних!

о. Проколупий.

Коли хочете робити добрі гроші на ріл-остейті, буде в вашім інтересі сейчас росвідатись про

PORT ALBERNI, B. C.

Новий морський порт над Тихим Океаном і найскорше росгуче місто на тихоокеанськім побережу.

Порт Алберні має свої добрі сторони, яких немає ані Ванкувер, ані Вікторія, ані Прінс-Руперт. Э се найблизший порт, який Канада має до панамського каналу.

Напишіть за Українськими друками про Порт Алберні до:

The PAYNE - BENSON COMPANY,
409 Dawson Building, VANCOUVER, B. C.

Хочемо жвавих агентів, на яких би можна зіприти ся.

$5000.00 НА НАДГОРОДИ.

Дивись на сторінці 3-ій.

о. Прокопупія.

ПОСЛІДНЕ ХОЖДЕНІЭ ПАНА ВОГА ПО ЗЕМЛІ, або БОГ В РЕВОЛЮЦІЇ.

Бога нема в дома, а
Сьвяті роблять, що хочуть.
Нар. приказка.

Продовжене.

Веселість в раю.

Уже пізно в вечері, коли гості розходились з палацу сьв. Василя Великого, пригнав на хіт:ку до раю кривоногий чорт, тікаючи від рук арх. Михайла. Він росповів веселим гостям, що стало ся з Миколою, як він мусив перебратись старцем і підти з богом на землю. Ся вістка викликала в мешканцях раю велику веселість, ніхто собі не брав на серіо нової нандрівки бога, бо певні були, що по кількох годинах мандрівники вернуть ся умучені на небо.

На другий день навіть райський гумористичник "Пекельна Смола" вийшов з обтразком на першій сторінці, що уявляв сьв. Микобу в образі діда, сидячого в київській лаврі і прохаючого ялмужни.

Та кажуть, що хто сьмізть ся, то той буде плакати.

В Петербурзі.

Був мрачний осінній вечер. Добряче темно, коли Бог з Миколою спустились з неба на одну з великих улиць царської столиці Петербургу. По хідниках бігли йшли, поспішали несчисленні юрби народу; мов річки текли вони попід височезними мурами будинків, дахи котрих ховались в навислій мраці. Блискучі лихтарі робили внизу день, а вгорі висіло чорне склепінэ неба. Улицею торохтіли дорожки, летіли рисаки, котили кінні трамваі переповнені людьми. В місті гуло, стугоніло, гуркотіло так, що не тільки Богові, а й Миколі, що всетаки бачив за своэ житэ і стародавній Рим і Нікею, — стало моторошно серед вулиць нового Вавилону.

— "Чого поставали? Забирай ся!" гримнув на них вартовий дозорець і став підступатись до них з такою страшною міною, що наші старенькі, трусячи торбами, побігли геть з середини улиці до хідника. Їх двічі трохи не переіхав рисак, налякав автомобіль, ледво дістались до хідника, де й притулились під стідною. То якраз було шкло вепликого магазину колоніального і гастрономічного краму. У вікні висіли ковбаси, риба, стояли маринади в бляшанках, цілий кіш винограду, червоні ябка так и усьміхались своїми рожевими бочками до переходнів. А в магазині стояли богаті пані, пани і офіціри, купуючи всілякі ласощі.

— "Господи! "Ийже богу ковбаси!" уздрів зголоднілий Микола улюблену страву: "Тільки трохи трубші між ті, якими гостили нас колись кобіти на Руси. Господи, от би тепер повечеряти." У Сьвятителя аж слина з рота покотилась, побачивши стільки присмак. Не встиг Бог відповісти свому угодникови, як якихсь три обшарпаних парубка стало перед ними, а один з регітом сказав.

Братці! дивіть ся, що се воно таке за опудала? Якісь на них торби?" «А з магазину вибіг молоденький клерк і спав Бога з Миколою:

— "Чого поставали? Вікна від людей затулюэте. Забирайтесь звідси!"

— "Забирай ся ж, коли тобі кажуть!" потяг по вуху парубок угодника, що той шкереберть покотив ся по хідинку. Наші старці по таким витаню підхопили свої ціпки і швиденько подались вздовж тротуаром. Їх підхопила людська течія і гнала кудись все далі і далі. . .

— "Господи! ото і буди ті пролітарі, щоб їм усім виздихати," почав свої старі штуки Микола, знайшовши нагоду напомпувати Бога проти народу. . . . А луде все йшли і вони йшли за людьми. Навколо були гурми панів, пань, блискали уніформи вояків, а по між них чорні, скулені постаті робітнів. З велечезних шкляних стін магазинів виливалось на улицю море сьвітла, визирав богатий крам, — та наші старці боялись вже спинятись, щоб на його подивитись. . . .

Ось вулиця скінчилась і їх викинуло на просторий майдан.

Бог з сьв. Миколою спинились і не знали куди йти. Навколо них щось творилось безглузде, божевільне, чого вони ніяк не могли збагнути. Бог пригадав вже був собі свою хмару, подушки, ангельську обслугу і небесну тишу, і йому захтілось домів. Миколі було ще гірше серед вохкої мраки та гуркоту невідомого міста. Йому стало крутити в старих кістках.

— "Ви звідки будете?" підкотив ся до них когутом чорнявий парубок в синій чумарці, в чоботях з халявани ""фляшками".

— "Що?" перепитавсь Микола.

— "Ви певне будете з Хахлів?" допитував ся джигун: "Я теж і з Хахлов, хотя уже совсьом призабув говорити по хахлацки. А ви чого сюда до нас у Пітер забрались? Чи не маэте якого прохня до Государственой Думи? Теперички дуже багато мужицького народу задля сих ділов до нас заізджать," роспустив вояки ціхаций хлопець.

— "Скажи нам, голубчику, деб його нам переночувати?" бачучи, що хлопець вічливий, поспішив запитатись його Микола.

— "Се вивідносно нічліжного дому? себто не маэте де спати? . . А от що зробіть, — бачете оту улицю?"

— "Бачу." хитнув головою Микола.

— "Так ідіть туди і питайтеэ де э гостинниця? Аколи вам вкажуть, то просто і пакуй в двері, а там уже вам раду дадуть."

— "Спасибі тобі, голубчику, хай тобі бог помагаэ," подякував Микола, і наші старці почимчикували через майдан.

— "Просто до того високого будинку, а потім заверніть за ріг," кричав їм на вздогін парубок.

— "Се видко христіянська душа," казав задоволений Микола. Бог мовчав та тільки розглядав ся навкруги, дивуючись, як відмінилось за ті 2.000 літ людське житэ.

Підійшли до високого дому, а то якраз було помешканэ міністра внутрішних справ. Вздовш по під муром стояв шерег вартових поліцаів, межи ними вітрили вбрані всьвіцькі убрания шпиги.

— "Треба ще роспитатись отих воінів," вказав Микола Богові на поліцаів.

Підійшли.

— "Добривечір вам," скинув шапку Микола перед поліцаями: "Скажіть, хай буде ваша ласка, де тутички гостінеця?" Поліцаі обступили їх з усіх боків з наготованими рушницями. Підбіг якийсь "сьвіцький" з чорною борідкою і закрученими догори вусами.

— "А виж хто будете?" грізно запитався околодок (поліцейська саржра).

— "Що?" перепитав Микола.

— "Та чи маэте ви від?"

— "Ну а якже, голубчику, щоб людина без виду була? Вид і у звірини э.

— "Та ти чого хахлацку гумористику розводиш? Чи пачпорти маэте?" підскочив до Миколи панок з козячою борідкою, зазираючи йому в обличе. Один поліцай уже мацав руками по торбі.

— "Йій-же богу жадних пачпортів не маэмо і не шукайте, самі сухарі, "забожився Микола.

— "Потрусити!" як відрізав, скомендерував панок. Миколу і Бога схопили.

— "Голубчики! йій-же богу ніякотрих пачпортів ми не крали," кричав Микола.

— "Тихо, сучий сину!" і величезний кулак поліцая торохнув сьв. Миколу в щелепи, повен рот набіг керви. А руки поліцаів мацали скізь: в кешенях, торбах, за халявами, в пазусі.

— "Осей певно робітник," вказуючи на Миколу шпиг: "А сей, вказуючи на Бога, безумовно студент, і також безумовно, що його борода прицілена," і шпиг так смикнув Бога за бороду, що в него аж сьлози з очей покотились.

— "Добре приліплена, я думав, що лиш привязана. Ну тасе ми в лишім пляцу взнаэмо, з чого ви складаэтесь," нахабно дивлючись в лице, боже сказав шпигун.

— "Ну, чи э бомби?" питав ся поліцаів околодок, що вже скінчили обшукувати наших старців.

— "Нічого не знайшли, ваше благородіэ," відповів салютеруючи, пикатий як сом поліцейський десятник.

— "Відставити їх на поліцію; там розберемо, що се за птахи. Іванов! поклич двох фіякрів," скомендерував околодок.

— "Йій-же богу ми не птахи, а смиренні христіяне, милостею людьскою животіючі. Відпустіть Христа ради душі наші на покаянэ!" Вовмелив ся до поліцаів сьв. Угодник.

— "Та чого ти Хахла удаэш! Нащо Хахла відграваэш? Тепер і Хахлови вірити не можна," крикнув шпиг.

— "Та які ми Хахли? Ми божі люде."

— "Мовчи," звелів потихеньку Бог. Микола замовк, тільки стоіть та зітхаэ тяжко:

— "Треба було дідами перебиратись? от і приймають нас порядні люде, як якихсь гайдамаків!" нарікаэ сьвятитель.

Наших нещасливих мандрівників оточили з голими шаблями поліцаі, своїми страшними маринзами дух сьв. Миколі смутять.

Приіхали два звощика (фіякра) дохлими шкапами. Підсажуючи кулаками та колінами, поліцаі помогли Миколі з Богом сісти на візки. Бога посадили на одного звощика, Миколи на другого, коло кождого по боках по два поліцая.

— "Торкай!" скомендерував десятник, і візки застугоніли по бруку вулиці. Потяглись безконечні шереги будинків та лихтарів, чорні пасми людей на хідниках і підбите крівавою загравою чорне склепінэ неба.

Далі буде.

ЩОБ ПОМОЧИ КАДИЛОВІ.

Я складаю в Редакції "Кадила", $5 в нагороду тому, хто візьметь ся і роспродасть 200 чисел "Кадила" в однім з великих міст Канади, або Америки. По отриманю грошей за спродані 200 чисел "Кадила", Редакція вишле мою нагороду тому, хто її заробив. Зголошуйтесь о "Кадило".

Н. Савчук.

$5,000.00 НА КОНТЕСТ.

"Товариство Чужомовних Газет" у Ванкувері, членом якого э і "Кадило", назначило незвичайно дорогі нагороди тим, хто назбираэ найбільше передплати і оголошень для "Кадила", або ;

Vancouver German Press, Svenska Vancouver Posten & L'Italia del Canada.

Нагороди сі слідуючі:

1. Автомобіль на 7 осіб вартости $1850.00.

2. Автомобіль на 5 осіб вартости $1175.00.

3. Тикет на дві особи поіхати на всесвітню виставу у Сан-Франциско з оплатою всеможливих розривок і готелю на 7 день — $250.00.

4. Файна Де-Люкс Графонола — $250.00.

5. Меблі до спальної (лужко, туалета, і шафка, все з оріхового дерева) — $200.00.

6. Діамантовий перстень — $150.00.

7. Діамантовий перстень — $100.00.

8. Меблі до їдальні (буфет, стіл і крісла вартости $100.00.

Се буде так, як голосованэ.

Хто схоче попрацювати, аби дістати одну з в повище наведених нагород, маэ бути номінований через свого приятеля, або пріятельку на низче поданій номінаційній картці Ч. I. Ся картка даэ вже згори 3000 голосів даром тому, кого номінують.

Іменованим може бути збирач лише раз, на одній картці і через одну лише людину. Дیставши від свого приятеля номінаційну картку, збирач посилаэ ю до контест-Менаджера, а той зараз заосмотрюэ такого охотника усіма потрібними паперами до збираня передплати і оголошень.

Вісьмох найспритніщих, котрі назбирають найбільше передплати і оголошень, або самоі передплати, або самих оголошень, тим самим будуть мати найбільше голосів, ті дістануть наші дорогоцінні нагороди. Кожда людина маэ право на здобудта сих нагород. Лиш рухніть ся, а здобудете їх!

В слідуючім числі "Кадила" будуть подані образки тих нагород.

Хто хоче більших пояснень в справі сего контесту питайте Редакцію "Кадила" листовно.

Замітка для збирачів.

Усі гроші зібрані сгори за оголошеня і передплату мають бути пересилані впост до контест-менаджера і будуть поквітовані спеціяльним ресітом.

Призначеня нагород.

Контест кінчить ся на 31-го марця с. р. Тоді усі присутні у Ванкувері збирачі зійдуть ся на мітинг і виберуть зпоміж себе Комітет, котрий і росдасть нагороди тим, хто найбільше назбираэ.

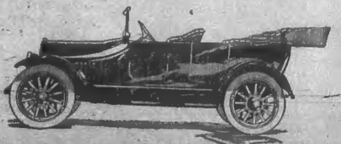

Ч. 1. Номінаційнца картка. Напишіть імя і адресу того, кого Ви номінуэте на збирача, підпишіть ся, і хай він присилаэ сю картку на понизшу адресу, ми вишлемо йому усі потрібні для збираня друки:

Ч. 2. Сей квиток даэ збирачеви 10 голосів даром. Збирач най просить своїх приятелів витинати для него сі квитки з "Кадила", що побільшить йому надію дістати найвисшу нагороду.

THE CONTEST MANAGER
650 Richards Street, Vancouver, B. C.

NOMINATION COUPON

Foreign Language Newspaper Association

Only one Nomination Blank for each Candidate will coun[t]

THREE THOUSAND VOTES

I nominate ....

Address ....

as a Candidate for the Foreign Language Newspaper Contest.

Signed ....

Names of persons making nominations will not be divulged.

No. 2.
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPER CONTEST

This Ballot is good for
TEN VOTES

for M ....

Address ....

Good for 10 Votes when neatly trimmed and filled out, if sent to the office of the Foreign Language Newspaper Association, 150 Hastings Street East.

No ballot will be altered or transferred after being received by the Association.

ВИКРУТИВСЬ.

(Н[...]ка в Шолдейк, Ман.)

Зібрали ся фармері
Церковцю поклали,
Запосили собі отця,
Щоб їм відправляли.
Пан отець їм гарнесенько
Листа написали:
"Я приіду, лиш абисте
Фіру ми післали."
Порадились фармері
І вислали стійку,
А пан-отець на стації
Здибали Марійку.
Молодиця, як годиться,
Здорова і гарна,
З свого фаху в околиці
Всім фармерам знана.
Взяла попа у візок,
Привизла додму,
Вдома кави заварила
Отцю молодому.
Погостила чим зуміла
Гарно, а теперки
Взяла отця у візок
Повезла до церкви.
Задумав ся целэбатник,
За житем аж гине,
А від тої молодиці
Покусою віз.
Ту недільну службу божу
Скоро перетріпав,
До Марійки мавіацями
З церкви потеліпав.
Зібрали ся старші газди,
Радять, що робити:
"Він до неі пішки потис,
Щоб нас осьмішити."
— "Що робитиъ" каже один:
"В очі му сказати:
Ми не будем на фармах
Бугая тримати."
— Братя мої во Хресті! —
Став отчяк казати:
— Перший раз я межи вами,
Як я міг се знат?
Я заступник бога-отця,
А не сам спаситель,
Йії-ж стрийко, отець Мурга,
В Жовкві управитель."
Настрашились фармері
З дурнички отсеі:
"Як вона там стрийка маэ,
Най він їде до неі."

о. Хурхула.

ЗАГАДКА.

Що то значить: Щептуха поставила у Веніпку будку, ту будку пильнуэ сучка, а від тої будки розбігають ся по Канаді пси, хоч не скажені, але шкодять людям гірш від скажених?

Хто сю загадку розгадаэ, той спасен буде.

Читайте "Ранок"!
"РАНОК."
з релігійно-народна часопись в Канаді, що накликуэ нарід до Эвангелія і демократичного устрою церкви. Читайте і довідаэтесь, яка віра э правдива.
Виходить що-тижня в середу і коштуэ 1 дал. 50 ц. на рік. Хто присилаэ передплату цілу, дістаэ премію книжок на 50ц., які самий собі вибере. Адрес:
"Ranok"
Box 3596, Winnipeg, Manitoba

KADYLO
The Canadian-Ruthenian Humoristic Gazette, issued every 1st and 15th of each month.
"KADYLO" is the best medium to reach 200,000 Ruthenians in Canada and [illegible],000 in the United States.
Subscription in Canada and the United States, $2.00 per year.
Advertising rates on application.
Address: KADYLO, P. O. Box 482, Vancouver, B. C.

Registered Trade Mark — Foreign Language Newspaper Association, Ltd.

Published by the Linguistic Printing and Publishing Company.
650 Richards Street. Phone: Seymour 8538.

КАДИЛО
гумористично - сатиристичний двотижневник. Виходить кождого 1-го і 15-го. Коштуэ на рік 2 дол. Поодиноке число 10 центів.
Редактор Павло Крат.
Адреса:
"KADYLO"
650 Richards Street. VANCOUVER, B. C.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

"Кадило" знов було спізнилось з причини віднас не залежачої. Ми вже готові були купити власну друкарню, але поновленэ контракту з старою друкарнею на якийсь час затримало нас від сего кроку. Тепер "Кадило" буде виходити точно 1 і 15 кождого місяця, а не що тижня, як було оголошено, та зато буде побільшене в форматі. о. Проколупій.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

Передплата на "Кадило" виносить $2.00, але від 1-го Марця по 1-ше Червня 1914 р. можна запренимерувати "Кадило" на рік лише за $1.75, а передплатники слідуючих газет: "Робочого Народа", "Гайдамаків" і "Робітника", а також "Ранка", "Канадийця", "Канадийських Вістей" і "Союза", дістануть "Кадило" на рік лише за $1.50.

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

ОБАЧНИЙ

— "Чузте, Іване, чому ви все пяні, кільки я вас разів у лісі не стріну?"

— "Бо то бачете, пане отче, ізза тих проклятих гадюк. Газети писали, що від укушеня гадюки нема ліпшого ліку як горівка. Ну а коли християнин іде до ліса, то не годен знати, чи там не здибаэть ся з котров гадинов. Тому я наперед приймаю ліки, то не пошкодить."

ЛОТИ

на продаж, один блок від Гастингс-Кар лінії на улиці з хідниками і файним видом на Буррард-затоку. Мала місячна сплата, тільки $[illegible], без проценту. Ціна $350 за лот. Пишіть на адресу "Кадила":
650 Richards St., Vancouver, B. C.

Папа здіймив проклін з Танго.
(Телеграм; Агенція Рим-Ватікан.)

Пару місяців тому було здуріло декількох католицьких епископів, бо замість виконуваня свого головного обовязку: дуреня і деморалізованя людей, пустились було у боротьбу з роспустою. А власне викликав новомодний танець "танго", що дуже подравнюэ полові чувства.

Але порафіяне в крик! Дуже лакомий гріх. Гарні грішниці, за притекціэю ватиканських мамів, подали петицію Заступникови Христовому о внесенэ заборони. Папа обіцяв розслідити справу. Зараз звелів він, щоб усі його папеси навчились гуляти "танго" і показали йому, як воно виглядаэ. За учителя дістали одного бразильянского епископа. Дівки звихнулись в одну міть.

По тижневі відбулись "манебри". 200 кардиналів, епископів і черців, попарувавшись з папськими наймичками і духовним начінэм, відгинали такі коліна, що аж чорти позбігались з цілого сьвіту подивитись на те "танго".

Сьв. Отец придивлялись танцеви з апостольского трону і весело били в долоні, подивляючись спритности танцюючих. Описувати самого танцю не будемо, бо напевно пан-почмайстер завісилиб "Кадило" за неморальне оповідінэ. Одним словом "танго" дуже папі сподобалось.

— "Танго" дуже приэмний танець і в нім нема нічого неморального; сказав сьв. Отець і звелів здіймити з "танго" виклятэ на специяльній службі божій, а заскорим епископам висловив нагану, що пхають носа до несвого діла.

По скінченю "манебрів" самі Отець і собі спробували "танго" з одною папесою.

Отак пошились моральні епископи в дурні.

Справа українських парляментів у Канаді не засвітить ся!

В ч. 8. "Канадийського Русина" читаэмо дуже важну новинку, а власне, що "йіхпреосьвященство" Микита Будка мали авдіэнцію в Онтаріо у премара міністрів пана Бордена. Головною точкою нарад була справа українських парляментів в Канаді (побудованих в ч. 3. "К. Р.") Роскодилось о означенэ виборчих округів і проклямованэ урядово виборів. Будці дуже роскодилось, щоб распереєпископи о. о. Макарій і Мужов, а також соловейшен Джан не дістали вірелійних мандатів, як се було в манітобськім парляменті за Серафима. Для першого засіданя "Українського Парляменту" премэр сказав ужити дім варіатів у Селкирк, Ман., Посли можуть там затриматись аж доти, доки доктори не признають їх умово здоровими.

З Канадийського Русина ч. 8.

"У Ванкувері наші чорносотенці, яких сплодило чортове подружє Крата і Глови, мали обкидати яйцями нашого знаменитого священика А. Біляньского. Так доносить з утіхою "Ранок". — Так отже о. Біляньский, чоловік глубокого образования й відомий діяч і письменник перебув щасливо хрест своэї апостольскої праці на канад. земли. Не сумніваэмо ся, щб тепер нічне о. Біляньский ще горячійщу працю на забагненій ванкуверській ниві в тім глубоким переконаню, що милою і солодкою э навіть смерть за рідний Нарід і Церков!

З нами Бог!"

Н. В. "Герой": Біляньский зараз по удостоэню "русько-бизкупської честя" счез з Ванкуверу не знати де, пошивши в дурні старого Кандія. Послідні вістки подають, що Кандій знов завернув ся на царославіэ і писав листа до Платона. З нами Бог!

ПОСЛУХАЙТЕ І ЗРОБІТЬ ТАК.

Хто в сім світі ярмо несе,
Ким завсігди нужда трясе,
А звеселить хоче хату,
Хай шле лиш нам передплату.
Хай долари в лист запхнув,
Й до "Кадила" адресув,
Та напише: За сі гроші,
О "Кадило" на рік прошу.
А хто долю ліпшу маэ,
[illegible] все ліпше й випиваэ,
Все здоровий і хороший,
Не з ніколи без гроший, —
Хай теж дуже ся не скупить,
А "Кадило" на рік купить.
А за сесе вір-ми друже,
Насьмієш ся нераз дуже.

Джан.

Мій кінь.

Одного разу я мав коня, що не хтів ніяк перейти моста, що віз з фарми на поле. Що я його натягав ся, набив ся і огонь під ним клав, і в ніякий спосіб не міг випросити коня підти на міст. Тав я вернувсь домів і написав оголошенэ в місцевій газеті: "Гарний і таний кінь на продаж, не через нічого більше, лише через те, що власнитель хоче відїхати до старого краю." І. Недоріс.

В суді.

Судя: Котрого сьвідка покличете по докторі, пане Довгоносе?

Довгоніс: Берімо в нотаральнім порядку: тепер приходе погребник.

І. Недоріс.

ГУПУЛЬСЬКА ДИТИНА.

Батько з сином не мали що вдома робити і наймились пасти вівці в полонини. Кождий з них мав свою отару.

Син сидячи собі коло огню і [illegible]:

— "Тату, заверніть мої вівці, дам на люльку тютюну."

— Адаси сину? —

— "Дам."

— О, ти не даси, ти їно дуреш. —

— "Говори ж до дурня? Коли кажу, що дам, то дам."

І. Д.

То не гешефт!

Жінка: Мошку. біжи борзо по доктора, бо Іцьво піликнув 10 сотиків.

Мошко: Чи ти здуріла, чи що? Що то за гешефт? То як маю платити докторови 3 корони, щоб відобув 10 сотиків?

Заплатив за рвання зубів.

Федь: Щось дав цирульникови за. то, що ти зуба вірвав?

Гриць: Дві корони і раз в лице.

ЯК АДАМ ВИКРУТИВ СЯ З БІДИ.
(Легенда.)

Коли бог вигнав Адама з раю, дав йому пів кірця всілякого збіжа та рискаль і сказав:

— "Не хтів, злодію, шануватись, ще йому замало було роскошів, обслуги райської, кислиці зелені поліз красти!.. . Іди ж тепер, драбуго, та в поті чола заробь на той кавалок насущного!"

Взяв Адам рискаль та міх і дума: "Не велика біда. Добре що до кремінали за крадіж не замкнули. Обійдемось і без райскої обслуги. Якось живуть люде на сьвіті, будемо жити і ми."

Вийшов за райску браму, а тут вже зараз починалась жидівська земля Ханаан, обіцяна ще богом Авраамові. Тоді ще увесь Ханаан був розміряний під гомстали, а жидівської еміграції ще не було. Одні були у Египті, а другі на ріках бабільонських саме плакали. Оглянув Адам пару кводрів землі та таки і обібрав собі той гомстед, що в межу з раэм. Та ве мав на гадці, що хоч пан бог і нагнівав ся, але часом, як чого треба буде, то ще може пособить. Не вічном буде гнівитись.

Скинув Адам ковта, узяв рускаль і зачав сьвяту земельку копати. Попорпав ся з чверть години, обіляв ся потом тай пристав. Сонце пече, комарі їдять, ціла кара божа! А ту ще Эва йому голову сушить, їсти просить. Задзвонили в раю на обід, по старій звичці побігли і Адам з Эвкою до райскої брами, але їх звідтам вартові нагнали псами.

Біда тай годі! Сів Адам під райским муром і гірко заплакав. Баче, що мусить, або пропасти, або навчитись працювати. Його жидівська натура була здібніша до гандлу та до пюра, а не до копаня.

— "От колиб тут зо двоэ галицьких Іванів, то найняв би їх до роботи, а сам був би посесором," думаэ Адам; та то біда, що ще тоді наші люде сиділи собі каміннем у Карапатах і ніде не рухались, як тепер.

Поплакав Адам та з роспуки наважив ся втопитись. Пішов над беріг Ефрат-ріки і став уже камінь до карку привязувати, коли дивить ся, а дик так файно оре своім рилом беріг, лиш бери тай сій. Зрадів Адам, схопив пацюка за задні ратиці тай поволік на свій гомстед. Але й підсвинок був не дурний, кричить, а орати не хоче. Що не намучив ся, що не набив ся Адам з ним, гірше знесилив ся, як коло рискаля. Сказав Эві тягти паця за вуха, напрацювались, як гімелскі Фармери коло корчунку, а нич не зорали. Сів Адам тай думаэ, а паця привязав на мотуз, а воно здибало розсипане зерно і почало знов землю корписати.

— "Чекай же, злодію," надумався Адам. Присилив до свинячого карку мотуз, до мотуза козу, розсипав по полю зерно, схопив дика за задні ратиці і почалась робота. Коза тягла паця, пацэ чуло зерно і залюбки пхало свій свинячий леміш у землю. А Адам лиш затягав "плуга" і вже лиш посвистував.

Отак Адам викрутив ся від тяжкої праці заробляти "насущний в поті чола."

о. Проколупій.

НА ВТІХУ ДНЯ.

Veni, vidi, fugi.
(Прийшов, побачив, утік.)

Шпилькою в Будчиній троні, безсуперечно, э Ванкувер. І Доти не зможе "князь" канадийськоі Руси сісти його усіэю своэю панею, доки не покониэ сего повстанчого міста.

Певно, немаючи де подіти о. Біляньского, як давнд Гурію, вислав його на здобутэ Ванкувера. Сей "герой" думав, що в Канаді, так як у темній Пенсільвенії, досить Русинови крикнути: "Ти, дурню, штубаку, осле!" та показати му липенду та ковнірчики назад хвостами, то вже канадийський Руснак готовий тобі все зробити. Ні, канадийці не такі, а Ванкуверці одни з другими усі американські "Тартарари" бачили. 15-го Лютого мали Ванкуверці велику кумедію. Від рані аж дошестої години 400 наших земляків викпивало собі з дурниць, що плів перед ними будчин післанець: "Маю 25.000 дол., лот уже э, церкву побудую за свої гроші. . . . Отам за дверьми поліція. . . Ви мурги, дурні, штубаки! . . (А коли стало тісно): Я теж мужик, я теж мурга, я теж соціяліст." Се нічого не помогло, і "урочисте" яйцепомазаніэ відбулось після всіх правил вселенських соборів.

Прийшов, побачив, утік.

Сподіватись старшого.

о. Білянский повідав, що сам Будка маэ приїхати до Ванкуверу на Шуткову неділю, се тоді коли Русини носять те ламіччя, котрим Жиди підгоняли того віслюка, на котрім їхав Ісус.

"Осана в вишніх, гряди во імя Господнэ!"

Зрада Царату.

о. Біляньский позіскав собі тільки старого Кандія, знаного в Манітобі брокенгедським фармерам, котрого був висьвятив Макарій за одного бика. Дотепер Кандій був великим прихильником царославія, усе виправ гроші на православну церкву, водився з православним батюшкою, колпачив голови горстці темних Росіянів, то відправляючи їм служби, то нищучи з ними алкоголь. Тепер, по стислих нарадах з о. Біляньским, Кандій "повернув голобзі назад". Радить своім "вірним" помочи спершу побудувати греко-католицьку капличку, а тоді "як люде стануть більш релігійними", братись до царославної.

І так одинокий в Ванкувері москвофул зрадив царя. Та не знати, як на тім вийдеш чи будуть росіяне водити з ним компанію? Хоба коло [illegible]

Георгій Міхаел, католицкий чи православний піп з Пітсбурга, [illegible] оскаржений [illegible] ку провину на особі, Катарини Янківскої, котра перед тим була запита у сего попа яко кухарка. Коли она [illegible] вже стала матерію, місцеві власти заняли ся нею і внесли скаргу на попа до суду. Піп побачивши що на зле заносить ся, хотів полатати ту справу і жертвував відчіпного пятьсот долярів для Катарини. Але до угоди не прийшло і справа піде перед суд присяглих.

ЩЕ МАЦОХ!

Аж тепер в Пьотркові в тюремній церкві вроцлавський епископ довершив обряду позбавленя чина Мацоха, Старчевського і Олесінського. З осуджених зірвали чернечу одіж, переділи в арештаньску і закували в кайдани. Епископ проголосив папський розпоряд відкидаючий осуджених від католицької церкви і передаючий їх анатемі. Мацох плакав і просив прощеня.

З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

Ним О-Сотер гарний хлопець
Дбаэ він про нарід свій,
І побачете, що темних
Просьвітить він так як стій. . .
Хоч чаталень він не любить
І не радить там іттн,
Знайте иньший спосіб маэ,
Щоб сліпому помогти.
Де недавна наші брацтва
На церковній гали
Що-місяця у неділю
Мітинг відбували.
Та і довго так водилось,
Що піп верховодив,
Хоч і членом в брацтві не був,
Але брацтву шкодив.
Все вводив свої проэкта,
А ду[illegible] приймали,
Поки аж перебрав мірку,
Тай ті не [illegible],
[illegible] бунтерчці
Сказали му: "Отче.
Коли ви не эсте членом,
То нас не морочте."
І вивіс ся Стецик-отчик,
Наче лугом змититий,
Та пожалів ся владиці,
Що немож тут жити.
По мітингу розійшли ся,
Як кому попало,
Та декотрі дивувались,
Що то з попом стало?
Алеж але що і на думку
Не прийшло нікому,
Та на другий мітинг сьміло
Ідуть по давному.
А тут отчик перед носом
Зачинив їм двері:
"Отся галя не для вас,
Бо ви мудрагелі."
Аж тут вівці подивились
Один на другого,
Тай розійшлись із нічим,
Клянучи сьвятого.
А про віче я думаю,
Хтось иньший розкаже,
Як то біскуп пеклом страшив,
Як хто там ся вкаже.
Але люде, хоч іходять
У його уздечці,
На галю зійшлись численно,
Просьвітились преці.

Кудлай-Безухий

ГОВОРИМО ПО РУСЬКИ
Урядовий тел. Хатній тел.
Сімур 7143 Фейрмонт 2181
Др. С. БЛЮМБЕРГЕР
лікар і акушор.
Dawson Building 109-110.
COR. MAIN & HASTINGS ST.

Доктор Слінько і його агрономічні проэкта.

Наша Україна маэ всіляких синів: великих і малих. Э великі сини, про котрих знаэ тільки йіхнэ село, э такі, про котрих знаэ й повіт, а э славні на всю Україну. Але э й такі "велкі сини," про котрих рішучо ніхто не знаэ, що вони великі, навіть найблизчі приятелі й сусіди. До таких героів і належить славний син Украіни доктор Слінько.

Чи ви знаэте його? Розумієть ся, що ви його не знаэте. Але колиб ви побували в наших Лубнях 10 літ тому взад, то виб могли там здибати старого сивого як голуб, зсохлого, зжовклого, як опеньок, старенького доктора, що в асистенції такогож старого фельшара, повинна обовязки санітара, себт час від часу, озброівшись цебром карболю, ревідував жидівські і міщанскі виходки та помийні [illegible]

Але не сим він заслужив собі всеукраіньску славу. І не тим він став славний також, що посідав маэток славного гайдамаки Гаркуші, рівного Довбушеви або Кармелюкові. "Ой у саду у Гаркуші добрі яблуки і груш," приповідали Лубенці. Гарний той сад по горі над Сулою, ще памятаэ він кидэів Вишнівецьких і Богдана Хмельницького, та в руках доктора звів ся ні нащо, зріс, здичів, і тільки й лишилось дід него, що слави, що "Ой, у саду у Гаркші добрі яблука і груші." Не тим був славний доктор Слінько, що в своім житю відкопіював гоголівського дідича Плюшкина. Та де там той московський Плюшкин, хай сховать ся перед нашим доктором! Ви тільки зайдіть до сліньковоі хати, то ви не скажете де ви э; у сінях висить 30 пар кожухів, всілякоі міри і моди, ще може за часів Мазепи і Нечоса.

На них кудкудахкають кури, під цілою копицою люшень, колес та осей скавулять ще сліпі цуцинята, миші точуть повішену над головами куделю, а порожніми бочівками так заставлені сіни, що заледви мож про пхатись до кухні. Кухня скорше вигляда на римарню, бо нацхана вщерть хомутами, котрих прийнав пил, бо вже цілі роки не були вживані. Зате, коли ви зайдете в столову, то несподівано можете собі розвалити голову, бо там підлога магічна, себто дошки повідривались, і як наступити з кінця, то самі скачуть у голову. В столовій нема нічого тільки поламаний стіл на трох ногах. Доктора ви знайдете в його "габінеті." Там теж пустка, тільки стоїть поламана софка та бюрко, котре свідчить, що ви у докторській хаті, бо заставлене цілим регіментом фляшин. ..... Алеж і не своэю господаркою заслужив Слінько імня "великого сина Украіни."

Ідіть на подвіря і ви все зрозумиэте Бачите оті дві балагули фарбовані на червоно! Ото одна цілком стара без колес, а друга хоч і з колесами, але теж і нею не поідете. Сі балагули суть мовчазні сьвідки, тоі величезноі праці, яку поклав доктор Слінько для Украіни.

Протагом майже 50 літ обіздив Слінько на них усю лівобережну Удраіну. Поломилась одна, побудував другу, а тепер і доктар і його балагули тільки навівають на живу душу острах, що може на старість і з нами таке саме буде, по тяжкій праці на народній ниві. Не подумайтеж також, що Слінько маэ для нас всеукраіньске значіня тому, що 70 літ тому взад, коли в нас на Полтавщині ще майже не було докторів, то він з торбиною за плечима обходив наші села ратуючи хорих людей.

Ні, доктор Слінько поклав усе своэ житэ на відшуканэ украінськоі породи свиней.

Не був він а ні запеклим украінофилом, а ні (боже борони) нігилістом, а от собі добра украінська душаі, і в той час, коли Драгоманов, Куліш, Шевченко, Лисенко старались восресити нашу історію, поезію та пісню, Слінько уроів собі в голові, що добробут украінського народу може поліпшити тільки украінська порода свиней.

Ся порода мала виглядати такі невеличкого зросту свині з дуже довгими, гострими рияками, довгими вухами і довгими хвостами на високих тоненьких ногах. Вони ніколи не бувають тлусті, але усе сухі, кількиб йіх християнин не годував. Ся порода, після переконаня доктора Слінька, мала врятувати Украіну і направити помилки історіі.

Та біда була в тім, що ніхто не міг порадити Сліньковм, де він може йіх знайти. Тому, коли бажаэ послужити рідному народови опанували Слінька цілковито, він наважив ся йіхати по цілій Украіні шукати маючбути украйіську породу свиней. Тоді і була побудована його перша балагула.

І росповідаэ сам Сінько, що першого року його пошукувань, в 1850 році, він здибав у одного чоловіка на ромодановськім степу відповідні його плянови пацята:

— Цілковито вигдядали на щурів, тілько що біленькі і звичайно санні, а не щурі," росповідав потім Слінько.

Доктор зараз купив собі пару пацят на росплід і радий, що Украіна врятована, поклав йіх у балагулу і вернув домів. Але московський бог не хтів і на сей раз, щоб у такий "свинячий" спосіб визволилась з під Москви Украіна і поворожив так, що пацята погубились по дорозі, бо у споді балагули була дірка.

Роспач опанував доктором, коли він побачив свою втрату, але зараз скавав запрягати коні і пігнав знов до того хлопа, в котрого був дістав перші. Та було вже запізно. Той чоловік відповів докторові, що вже по свиних, він йіх усі порізав і молоді і старі, бо не хоче задурно годувати "нездалу" худобу. Що міг розуміти дурний мужик?!

І з того часу Слінько зїздив одну балагулу, потім другу (навіть прироблв ззаду в балагулі маленький саж на пацята, щоб не повипадали, як колиб знайшов йіх), за пів сотки літ оглянув майже усі сажі по всіх лівобережних украінських селах, змарнував для добра Украіни свою долю, жінка його вмерла з гризот, дітей до ладу не довів, двір його став пусткою, а таки не найшов украінськоі породи бозрогих!

Але річ не в тім, що нич не зробив: для нас важно, що Він хтів зробити, важна його щирість, його 50 літня упертість, з якою він пер до раз поставленоі мети. Короткий вік не дав Йому оглянути усі сажалки по всій Украіні. Але Його праця, ми вірено, не заснітить ся: молоде поколінэ, переглянє усі сажі на Правобережній Украіні, в Галичині і на Буковині, а таки найдуть маючу бути, по теорії Слінька, украінську породу сьвиней, котра мож скорше поможе нам здвигнути самостійну Украіну, ніж націонал-демократични посли своіми обструкціями.

Понизче подаэмо ми агрономічні про экта доктора Слінька, в який спосіб треба ужити украінських свиней, щоб здійснились Його мрії.

Се так як заповіт грядучим поколінням.

Перш усего Слінько старав ся забезпечити корм для своіх свиней. Він подав до міністерства хліборобства і державних маэтків петицію, в котрій просив дозволу для селян збирати в державних лісах жолуді для свиней. Підлий царський уряд навіть нічого не відповів на ту петицію, а щоб знищити сепарастичні мріі украінців про власну свинячу породу, звелів росповсюжувати на Украіні англійських йоркширів і брекширів.

Але зрозумійте, як могли Сліньковм безроги помочи Украіні. Вони мали мати в украінськім хліборобстві більше значіня, як в Америці машинерія. Але вернімось до самого проэкту, котрий Слінько вносив 18 разів до Полтавського Губерниського Земства, і котрий був там навіть окрещений "Свинячий бзи Слінка" та, звичайно, відкинений одноголосно московскими запроданцями.

А в йому писав Слінько тільки от-що:

"Величезни розвиток хліборобства в Америці завдяки величезному розширеню і удосконаленю відповідноі машинерії, э страшною погрозою для южно-руского хліборобства. Ні дідичі, ні хлопи, завдяки місцевим обставинам, не годні запровадити собі американскоі машинерії, і нас можуть цілковито винищити Американе на сьвітовім ринку. Один порятунок для нас э лиш сей, аби Земство, (сойм) приклало усіх сил, відшукати украінскоі породи свиней і навчило хліборобів управляти поле в слідуючий спосіб, далеко таньший від американського.

Усі землі треба розміряти на квадрати по 1 десятині (2 морги) в кождім і обкопати так глибоким і широким ровом кожддий, щоб жадна свиня не могла перескочити. Тоді посипати кождий, такий квадрат добре житною мукою і соломою і загнати туди 100 штук украінськоі раси свиней. Своіми довгими рияками вони зоруть добре поле і досконало вгноять, а тоді лиш заходь та сій, а свиней перегнати, хай орють другий квадрат, а так третій і т. д. Коли так пічнемно ми орати своі поля, то лиш тоді нам не буде чого боятись чужинецькоі конкуренції. Але перша річ, треба відшукати потрібну для тоі цілі украінську породу безрогих."

Підлий царський уряд, своі рідні запроданці і недбалість загалу недали Сліньковм обогатити Украіни здійсненэм його великоі теорії, але слава і честь Йому, що з чисто украінською упертостею пер до урозноі мріі цілих 50 літ! Се не кождий потрафить!

П. К-Лубенець.

ЩО З ВАС ЗА РОБІТНИК
Коли не підпираэте своэі робітничої часописі? Коли Підпираэте часописі капіталістичні, а своэі робітничоі часописі не читаэте і не ширите?
ЗАТЯМІСЬ СОБІ ДОБРЕ
Що часопись "Гайдамаки" э одинокою укр. робітничою часописсю в Зл. Державах, що ширить між укр. робітництвом соціялізм, осьвідомлює робітництво, боронить його інтереси і ширить поступ.
ВІД НОВОГО 1914 РОКУ
часопись "Гайдамаки" буде виходити що-тижня. Шліть же зараз передплату: 1 дол. 50 ц. на рік, 75 ц. на пів року. на сю адессу:
"Haydamaka"
639 E. 11th Street, New York, N. Y.

РАДНИКОВИ В АЛЬБУМ.

Був то собі один час,
Ми відчут трикали,
Заволікся М. Стечишин,
Ми го привитали.
Привитали як лідера
Робочого люду,
Редактора від "Р. Н."
(Потайну облуду.)
Привитали окуляри
Та слабенькі очі,
Що змаліли, зкапраліли
За "Народ Робочий."
Зачав і він як як соціяліст
Де-що говорити,
Щей поучав, як ми маэм
Сей лад повалити.
Словом лідер був незмінний,
Ми стали думати,
Що шкода би товариша
Від себе пускати.
І ми врешті приспорили
Школу заложити,
Де маэ би нас Мирославцю
Англійскогб вчити.
Списали ся товариші,
Гроші посклалали,
І вже було все в порядку,
Лиш сідай до лави.
Розводив ся сам про школу,
Щоб ю заложити,
Лиш так довго, заки стали
Телеграми бити.
Прийшов один в Вінніпегу,
До "Голосу" просять:
— "Дамо мирцю, що сам схочеш."
Консерва голосить.
Другий прийшов з Едмонтону,
То Кремар просили,
Щоб поважні ем-Стечишин
До них загостили:

Телеграма:

"Вісімдесять вам на місяць,
"Слово сьвяте майте,
"А що прийде вам з охлапів,
"То вже самі знайте.
"Бо послідніми часами
"Ми трошка звихались
"На штанята у консерви
"Нові розстарались."
Ну і щож ви, товаришу",
На се відповіли,
На вечірні телеграми,
Що до я вас наспіли!

Стечишин:

— "Гм. . . Отбачте, Хуліґани
Без встиду і чести,
Хотіли би й мене з честев
Туди перевести.
Аж давлють ся охлапами,
Консерву підносять,
Знають добре соціяліст я,
На жир й мене просять.
Але знав я, товариші,
Що йім відповісти,
Коли хочуть ті Крамарі
З ддушев мене зісти.
Я сказав так, товариші,
Сли хочуть мя мати,
Хай дозволять ті "Новини"
По мому редагувати.
Инакше я не важуся,
Не дам си здурити,
Домагаюсь, щоб "Новини"
Червоні зробити.
Лиш за згодою такою
Можу там остати,
Геть консерву розвіяти,
"Новини" зреперати."
(Далі буде.)

Просьба філядельфійця до "Кадила."

Слухай но, "Кадиле," ладану підсип ще
І трохи нам тут накади,
Хоч уже твій запах частіще в нас чути,
Та катар держиться іще до біди.
Наших патріотів носи аж попухли,
Иншим же шаленно болить голова;
Лікарі на них вже руками махнули,
Й поради ніякоі вже ім нема.
На тебе надію іще покладаю,
Що ти, як махнеш йім пид ніс,
То катар уникь йіх голови кине
Забере го в безвісти біс.
Знахарю причини треба оповісти,
Без того він ліку не дасть....
Отже в нас в филаді Руснинів э кілька,
Що мають над иньшими власть;
Звичайно старі то усе Американи
І Кожний з них маэ якийсь бізнес свій
Без них ся нічого ніколи не стане,
З них кожний претенсій маэ цілий звій.
Русь філядельфійська э велика досить,
І слід би йій бути взірцем міст,
А тут встид сказати, — пусткою аж носить,
Нераз порниваэ людину аж злість!
На клюб сітизенський спомоглись заледво
(При Сотера й Юзрка підмозі)
Та такі вже горді через те Зробились,
Мов здибали цент на дорозі.
І отже недавно, як був відпоручник
З Просьвітноі ради на вічу,
У людей вмовляли наші черевані,
Що просьвіті йдем ми на стрічу.
Що у філядельфії нічого не бракне,
Усего ми маэм до волі:
Э клюб, з читальня (!) лиш праці не мэ
І людей на просьвітнім полн.
Скажи-ж йім "Кадиле," хоч йім то не мило,
Байок хай вони не торочать,
Най візьмуть ся щиро, й дім перебудують,
А клюбом людей не морочать.
Нам дому потрібоно на сотки Вкраінців,
А не на десяток панків,
Забав нам потрібно веселих народних,
А досить вкраінских шинків.
А коли нагода тепер нам лучаэс,
Купити сусідній для клюбю дім
Не гайтесь, панове, купуйте чим скорше,
Бо ворог наш купить, наче вдаре грім.
Не маніть народа лиш обіцянками,
А робіть уже раз що мусэ і слід,
Покажіть до люду ви любу ділами,
Викиньте намерзлий гет із серця лід!
А ще на прощанэ попрошу я чемно:
Зкиньте ви, голубчики з морд своіх маски,
Ваші свинські рила най народ побаче,
Пощо завиватись в білі пеленки?
Здоровлю
Ваш ворог і приятель,
Що бажаэ у Филаді
Народний Дім мати.

ШІФКАРТИ ДО КРАЮ!
Краяни! Як ідете до краю сеі осени, не забудьте зайти до нас по шіфкарту. У нас можна купити шіфкарту до краю на всі лінії і також можна іхати через Канаду або Ню-Йорк.
Ми продаэмо шіфкарти з Ванкуверу до **Кракова, Львова, Черновецъ, Тарнополя.**
Як гроші маэте і хочете тут змінят, то ми вам зміняэмо і беремо лиш два цента від долара змінного, се э знижена ціна для тих людий, що у нас беруть шіфкарти. Як не хочете з собов нести гроші, то ми вам пішлемо так, що сами відберете, як приідете до Краю.
Наша спілка вже провадить інтерес через 26 років і тепер зістала інкорпорована так, що э одна з найбезпечнійших офісів в Канаді.
Офіс отворений що дня від 9 до 6, а в суботу від 9 рано до 7 вечером.
D. E. BROWN, HOPE & MACAULAY, LTD.
GENERAL RAILWAY AND STEAMSHIP AGENTS.
103 MAIN STREET.
A. O. Hirschfeld, Mgr. Foreign Dept. Tel. Sey. 1248.
Head Office: 585-587-589 Granville Street. Tel. Sey. 1837.

..НАВЕРНЕНЭ СУРИ.

В одним місточку в Галичині був собі піп, котрий своэ поле не орав, а винаймав Жидкам. Одному Жидкові винайняв свій огород. Жидок був забідний купити си корову, але купив собі козі і пустив пастись в попівський город. Мав той Жид гарни доньку Суру, котра ходила доіти козу, а піп старав ся навернути йіі на руську віру. По декількох місяцьох Жид, оглянувши свою доньку, каже: — "Сурцэ! йди до свій піп, най дасть воно тобі грошей, бо ти поідеш до львів і вродеш маленький богослов піп.

І. Луцишин-Гайдамака.

ЖОНАТИЙ

Била жінка мужика
Тай вигнала з хати.
Пішов, бідний, по полях
Притулку шукати.
Ходив, бідний, цілий день
Все кляв молодицю,
На останок десь заліг
На руді в копицю.
І дивить ся на руду:
Аж бугай хороший
Ходить собі по руді,
Мукаэ з роскоші.
Зітхнув бідний чоловік
"Щасливий ти, брате!
Колись і я так сьпівав,
Як був нежонатий."

С. Руданський.

"Робочий Народ",
орган украінськоі соціял-демократії в Канаді та Злучених Державах, виходить що тижня в Вінніпегу (в Канаді). Річна передплата виносить 2 доляри.
Адреса:
"Robotchyj Narod," Winnipeg, Man., Box 3658 (Sta. B) Canada.

"РОБІТНИК."
Одинока украінська часописи в Сполучених Державах посьвячена інтересам працюючоі кляси. Виходить три рази на місяць. Передплата на рік в Америці і Канаді $1.
"ROBITNYK"
1745 Michigan Ave.
Detroit, Mich., U. S.

ЧИТАЙТЕ "КАНАДИЭЦЬ."
релігійно-моральну, поучаючу часописмь для украінського народу в Канаді.
Кождий поступобий Украінець, який бажаэ сьвітла правди, а ненавидить темноти, нехай переплатить собі "Канадиэць."
На рік коштуэ лише $1.00.
Адрес:
"THE CANADIAN"
10336 — 96 St., Edmonton, Alta.

— "Чоловіче! не йди через город, бо затолочиш."
"Я не чоловік."
— "А щож ти?"
"Я парубок."

Надоглупана помилка.

Сварилась баба з бабою. Та одна другій каже: "Ти не варта пса поцілувати." Та друга баба пішла досусіда на скаргу, тай каже, що така-сяка хляпа казала йій, що вона не варта пса поцілувати.

Сусід помислив тай каже: "Ви, кумо, чесна господиня. . . Ви варті всі пси, всі суки, всі кітки з цілого сола цілувати, то вона сами не варта.

Н. Савчук.

Що значить жінка.

Жінка: От тобі цікава штука. Я читала за чоловіка, що до 40 літ свого житя був анальфабетом, а відтак оженив ся і від жінї опікою з него зробивсь шковер в двох роках.

Чоловік: Нічого дивного. Я знаю чоловіка, що скінчив найвищі школи до 30 літ свого житя, відтак оженив ся і під опікою своЇ жінки зробив з себе дурня до двох день.

І. Нодоріс.

Помилив ся.

Перший: Знаєш, сліпа кишка абсолютно не приносить жадної користи нікому.

Другий: Чомуб ні? А от моя принесла 200 долярів докторови.

І. Недоріс.

ЧИЯ МІРА БІЛЬША?

Хто мав нагоду бачити, той скаже безпечно, що наша. Тому, що коли Американці виробляють пиво, то в найменьшу бочівку вливають 4 гальона, у більшу 8 іт. д. А коли Зійдесь наших двох Гальонів, то не то що помістять в собі малу, але як найбільшу бочівку і ще не будуть повні. Отсе сьвідчить, що наша міра більша.

І. Недоріс.

МАГІНЕ ЛІЧЕНЭ.

— "Пане доктор," запитав ся паціэнт: „На коли моя рука вигоіть ся, чи буду я міг грати на піано?"

"Так, певно що будете могли," запевнив доктор.

— "От раз який з вас славний знахар, пане доктор, я попереду ніколи не вмів грати на піано."

І. Недоріс.

The Canadian Loan and Mercantile Co., Ltd.

Vancouver, B. C.

Уділи в "Канадийській позичковій і Торговельній Компанії" запевнюють вам добре і безпечне приміщенэ для ваших грошей з великим поворотом в образі дівіденту готівкою і зросту вартости вложеного Вами капіталу.

Ми будуэмо доми і випозичаэмо гроші, що забезпечуэ уділовцям великий дохід і найліпша гваранція для вложеного капіталу.

Подібні компанії, що працювали в подібнім напрямку зробили величезний успіх. Приміром "The Los Angeles Investment Company, Limited," котра заплатила 32% дівіденду своім уділовцям в 1912 р. і її 1 дол. уділ тепер продаэть ся за 4 дол. 25 ц. Так само "The Los Angeles Home Builders Limited," котрі платять 19% дівіденду і іхній однодоляровий уділ продаэть ся тепер за 3 дол. 15 ц.

КАНАДИЙСЬКА ПОЗИЧКОВА І ТОРГОВЕЛЬНА КОМПАНІЯ

маэ добре поле і велику можливість, як ті другі компанії, тут у Ванкувері. Перший рік ми заплатили нашим уділовцям дівіденду 8%, а сего року маэ прийти теть більше, і наші уділи дуже піднеслись у вартости. Нині ви ще можете купити його за $1, але по року не надійтесь дістати таньше як $1.50.

Ми будуэмо доми! Хочете мати власний дім?

Коли так, то ставайте нашим уділовцем і ми в будучині побудуэмо Вам дім за малими місячними оплатами. Тоді ви будете мати власне притулковиско, виплачуючи за него ті самі гроші, які Ви тепер видаэте на рент. І в той самий час Вам буде наростати дохід на Ваших уділах. Колиж не хочете будуватись, то Ваші уділи будуть давати вам що-року готові гроші.

УДІЛ МОЖЕ БУТИ НАБУТИЙ ЗА $1.

За всю готівку,

або за ⅛ готівки, решта на 6, 12, і 18 місяців, або десята частина готівки, а решта 5% місячно.

Приміром Ви можете купити:

200 уділів за $20 готівки і $10 місячно.
400 уділів за $40 готівки і $20 місячно.
500 уділів за $50 готівки і $25 місячно.
1.000 уділів за $100 готівки і $50 місячно.

Не відволікайте, а посилайте нині замовленэ на уділи і першу плату і від нині візьміть участь у доходах вашої компанії. **Невідтягайте**, а користайте з нагоди покласти гроші в певне діло з певним доходом.

THE CANADIAN LOAN AND MERCANTILE COMPANY, LIMITED.
Head Office: 611 Dominion Building, Vancouver, B. C.

Коли хочете більше що довідатись про нашу Компанію, то запитайтесь у "Руського Інформаційного Бюра про Британську Колюмбію" котрі з нашими агентами. Пишіть по руськи.

Витніть сей квиток.

The Ruthenian B. C. Information Bureau, 206 Hastings E., Room 12, Vancouver, B. C.

Прошу вислати мені докладні інформації що до уділів

Імя ....
Адреса ....
....

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASSOCIATION, LIMITED

Vancouver, B. C.

Русини! купуйте землю в теплій і богатій Британській Колюмбії.

Ми маэмо ріжного рода землі, починаючи від зотових оброблених фармів і кінчаючи лісовою землею з деревом добрим для будови і всілякого виробу. Ціни теж ріжні: від 40 дол. до 1.000 дол. за акер.

Наші землі суть в долинах: Фрейзер-рівер, Лилует, Чилкатон, на Фрейзер-лейк, на Оканаган-лейк, у Белла Кула і коло Гейзельтон.

Наша спеціяльність осажувати поселенців кольоніями. Ми маэмо німецкі, шведські і англійські кольонії, і для Русинів ми маэмо тисячі акрів першої кляси землі. Хто в нас купуэ землю, тому ми помагаэмо, як потребуэ, будуватись, набути машинерію і худобу.

Відомо на цілу Канаду, що в долині ріки Фрейзер-рівер суть найращі і найбогатіщі землі в сьвіті. Уже 70 миль на схід від Ванкуверу акор тої земли коштуэ $1.000, але ми маэмо для вас

НАГОДУ І В ДОЛИНІ ФРЕЙЗЕЗЕР-РІВЕРУ:

(1.) Готова фарма, 160 акрів, добра земля, частина обфенцована, недалеко від колії і малого міста. 35 акрів управлених, 6 акрів вичищені, 1½ під садом і лісом, дім на 8 кімнат, добрі будинки. Ціна $135 за акор, $10.000 готівки, решта на 5 літ на виплат з 7%.

(2.) 50 акрів доброго грунту, частина обфенцована, близько стації і місточка. 2 акра оброблених, 6 акрів очищених, решта добрий ліс. Дім на 3 кімнати. Ціна 105 дол. акер. 1.500 дол. готівкою, а решти на 5 літ на сплату.

(3.) 70 акрів близько стації і місточка. 20 акрів оброблених, з чого 1¼ під овочевим садом, а 18 акрів дренованої долини, 20 акрів вичищено, решта добрий ліс. Дім на 9 кімнат і багато будинків, але в занепаді. Ціна 130 дол. за акор, 2.000 дол. готівки, а решта на 6 літ на сплату 7%.

(4.) 40 акрів, 1 година їзди від Ню-Вестминстра. Старий ліс, добрий грунт. 70 дол. за акер, 7.000 дол. готівки, 5.000 дол. по 9 місяцях, і перебрати довг $16.000.

(5.) 10 акрів, старший ліс, при губернаторській дорозі, коло стації і місточка, добрий грунт. Ціна 700 дол. 250 готівки, решту 150 дол. кожді 9 місяців.

(6.) 30 акрів 3 милі від міста і стації, 6 акрів управлених, 40 плідних дерев, 24 акрів явору і червоної сосни, малий дім на 3 кімнати, курники, потічок з доброю водою. Ціна 120 дол. за акор, $700 готівки, решта на 3 рока.

Окрім сего маэмо тисячі акрів таньшої і дорожчої землі. Пишіть до нас, а будете задоволені.

AGRICULTURAL SETTLEMENTS ASS'N, LTD.
621 Pender St. Vancouver, B. C.

J. Whitworth, 1743 Broadway E., Phone: Fair. 1468L. — Vancouver: Phone. High. 149. Victoria: Phone 5819-B-2. — D. Stewart, 1023 Bank St., Victoria, B. C.

WHITWORTH & STEWART

Фабриканти

Памятників, пивниць, углових каменів, і т. д. обчисляэмо тутешний і заграничний будівляні роботи. граніт і мармур.

Доставляэмо до всіх частий Канади

Наші офіси і робітні:

Cor. Harris & Raymour Sts. .... Vancouver, B. C.
Cor. Richmond Ave. & Lonsdale Rd. .... Victoria, B. C.

Наші представителі до вашої услуги кождого часу.

КАДИЛО

The Canadian-Ruthenian Humoristic Gazette

Рік II. Ч. 13. 15-го Марця. VANCOUVER, B. C., MARCH 15, 1914 NO. 13. VOL. II.

Павло Крат.

ЗА ЗЕМЛЮ І ВОЛЮ

І забудеть ся срамотна
Давняя година,
І оживе знову слава,
Слава України.
Т. Шевченко.

Убив ворог Україну,
Потоптав ногами,
А сиріт йій для себе
Виплекав рабами.
Забрав Дніпро і Хортицю,
І степи і море,
Тільки йому не дістались
Ті Карпацькі горп.
А в тих горах старий Довбуш
В печері куняэ
Та слушного, великого
Часу дожидаэ,
Дожидаэ того часу,
Як "чайчени діти"
Поростуть в орли-беркути,
Щоб на прю летіти;
Дожидаэ, щоб ті "галіч"
Стала соколами,
До рахунку підвила ся
З матірі катами.
Тоді Довбуш з гори вийде
І гукне до бою
Всіх опришків молоденьких
Від Сяну до Дону.
Як та хмара, як та туча
Сила наша встане,
І покотить ся з престолу
Російські тирани!
Та боїть ся того ворог,
Зрозумів відразу,
І Карпати му забрати
Хочеть ся завчасу.
Щоб ті гори окувати
В потрийні кайдани,
Щоб спокійно папували
Московські тирани;
Щоб у Львові не жидівські, —
Царські шинки були,
Щоб під царською нагайков
Ми си плечі гули.
І громадить лютий ворог
Військо вже по Збручу,
Уже видко над Поділэм
Кервавую тучу.
Болгар, Сербів та Румунів
Цар собі эднаэ,
З усіх боків на Австрію
Бозм наступаэ.
Простяг упир свої руки
На Галич, Карпати,
От, от трошки і, здаэть ся,
Мож буде йіх взяти.
Щоб останні українські
Землі заярмити,
Щоб ту гискру "мазепинства"
Навіки згаснти. . .
Ні, не вгасиш, лютий враже!
Горить вона всюди:
І в Галичу, і в Києві
Й гаснути не буде!
Хай Сербин й дурний Болгарин
На царя вповають
І про "эність всеславянську"
Байки укладають,
Про ту эдність всеславянську
У. . . царських кайданах,
Щоб та "эдність" неволею
Стала на славянах.
Ні, не вдурять!
У тисяча
Девятьсотім пятім
Вже мірялись ми з царями:
Не страшні проклдаті!
То опудало велике,
Що птахів полоха
"Всеславянський покровитель"
То "дурна Солоха."
Недогризок то японський,
Каліка скажена,
Що колиб то мала силу,
Увесь сьвіт зажерлаб.
"Розігнавсь, мовляв, як бик той
А упав, як муха."
Додають си вороженьки
Дин одному духа.
Потопили свої штани
В Японця у морі,
А що буде, як у Збручу
Потопите й коні!
Нехай гримнуть австріяцькі
Й російські гармати,
То нам гасло тоді буде
За Вкраїну встати!
Як ті ліси-бори чорні,
Що Карпати вкрили,
Стільки маэ підвести ся
І нашої сили!
Підвести ся й затопити
Усю Україну,
І звести з царем рахунок
... годину;
В Петербурзі багнетами
Волю підписати,
А царя із царятами
З гармат посріляти,
І спрятати Україну
Від віля царского,
І царівців постинати
Усіх до одного!
А Австрію "попросити"
Підти за Карпати:
І без неі ми зробимо
Порядок у хаті
В своїй власній. І нетреба
Тоді нам Канади,
Тої муки сібірськоі
Зрадоньки-принади.
Батьківщина наша рідна
Всім нам буде мати. . .
Хай же гримнуть понад Збручом
Ворожі гармати!
Хай та сальва серця наші
Запалить до бою,
І рушимо на царя ми
"За землю і волю!"

БАЛКАНСКА ЗРАДА.

Болгарський (до російського Миколи): Дайте помочи, ваше Величество, а то Австрія зажере Балкан!

Микола II: Радий я, голубчику, та кобн міг, так як не можу! Японці ногу взяли, праву руку наш власний нарід у революції поканівчив, а від "казенної очищенної" я і увесь мій народ щодня такі пяні, що сьвіта не памятаэмо. Біда і коло нас, голубчику.

Коли хочете робити добрі гроші на ріл-естейті, буде в вашім інтересі сейчас росвідатись про

PORT ALBERNI, B. C.

Новий морський порт над Тихим Океаном і найскорше ростуче місто на тихоокеанськім побережу.

Порт Алберні маэ свої добрі сторони, яких немаэ ані Ванкувер, ані Вікторія, ані Прінс-Руперт. Э се найблизший порт, який Канада маэ до панамського каналу.

Напишіть за Українськими друками про Порт Алберні до:

The PAYNE - BENSON COMPANY,
409 Dawson Building, VANCOUVER, B. C.

Хочемо жвавих агентів, на яких би можна звірити ся.

$5000.00 НА НАДГОРОДИ.

Дивись на сторінці 3-ій.